

Forfatter: [E. Balling]

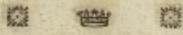
Titel: Afbrudte Tanker i Anledning af Beskiærmelses-Dagen den 17de Januarii 1772. af E. B.

Citation: [E. Balling]: "Afbrudte Tanker i Anledning af Beskiærmelses-Dagen den 17de Januarii 1772. af E. B.", i [E. Balling]: *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Kwartbindet*, P.H. Høecke, 1772, s. 15. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-3_001-shoot-w3_001_016_p15_bZONE1325496/facsimile.pdf (tilgået 16. juni 2021)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Kwartbindet

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

— gennem hviiket den Naadesfulde! som fordum ved Urim og Thum-
 mim, gav sit guddommelige Velbehag tilskende. — Nægte vi endnu
 Mirakler? Kommer i Dypste! udvikler for de Tilbedende Visdoms-
 men i dette Under, og lad Tvivlere selv blive rørt ved Ebers Forfla-
 ringer. Oploste dig o Folk! opløst dig med glade Stemmer og
 ophøyt den eviges Godhed! Du, for hvis Skuld for hvis Fred og
 Lyksaligheds Skuld, der vilse Forsyn denne Under-Nat, vaager og ar-
 beyder til din Frelse. Da giennebrod Almagten sine Hinde, og lod
 Beskiermelsen nedstige. — Og til hvem? — horer der, I Nordens sidste
 Slægter, horer der, og priser Ebers og vor Gud! — Til et fortrænge
 Folk, som i nogle Aar har sukket under Modgang-Nager, og seandede
 allerede under Byrden. Til et fredelige Folk, som kendte ingen fremmed
 Fiende, hvis Sværd var rustet i Skeden, og hvis Bue slap af Stede;
 Til et Folk, mod hvilket Eggenyrtten og Fornastelsen vilde føre Krig,
 og over hvis Hoved den nærmende Odeleggelse svævede. Ja her endnu
 mere: Til Herrns Salvede, Folkets Fæder, vor velsignede Syvende
 Christian, mod hvis dyrebare Liv en forsooven Haand vor opløstet.
 I dette vigtige Opmærke steg den Eviges Beskiermelse ned, standfede
 Fordervelsens Flod, og lod Freds-Seremime udstyre til vor Fælle.
 Slaaer Harperne, I Nordens Slægter, og lader Fryds-Toner
 høre til den Eviges Lov!

O du hopidelige Nat! du! hvis veltatende Løvsbed henrykker
 Sielen, og fører dem til en dyb Betragtning af dine fortællende Under!
 — Imedens de glade Danste lyde efter Harpernes Besklang og
 det søde Echo, som deres Løvsang gav omkring i de Cimbriske Dale,
 og imellem de Norske Fjelde; saa floy en grandfende Tanke endnu en-
 gang til dig, ærefulde Nat! for at mærke sig i dine Under. — Hvilken
 uventer — hvilken lykkelig Forandring! — hvilket Lys af Visdom
 har du, Algode! i denne mørke Time antant for vort betragende Staa!
 — Forundringsfulde Scene! — Millioner i Slæde, som for en Time
 fremmede i Laare! græd over en Fare, hvis største Vægt de først
 kendte,